קסא: גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

עין משפט נר מצוה

ה א מיי׳ פכ״ז מהל׳ מלוה ולוה הל׳ ח סמג עשין לד טוש״ע מ״מ סי׳ מד סעיף ה:

ו ב מיי׳ שם הל׳ ג טוש״ע שם סעיף ו:

רבינו גרשום

שמא ראובן חתם שם אביו במקום שמו וכשר הוא. ומשני לא לימרו בית דין הכי אלא לימרו הכי לא שביק אינש שמא דידיה וחתים שם אבוה וש״מ מזויף הוא. ואמתי ליחוש דאי אמרי עדים יעקב זה כתיבת ראובן היא ואמרי בית דין מה בכך דלמא שם אביו כתב לקיים חילוף חתימתו דהא רב לא הוה מחתים שמו אלא במקום שמו היה מצייר דמות דג והכל היו מבירין שזו היא חתימתו: חרותא. כמין דקל היה מצייר: רב חסדא סמ״ך. בלבד היה כותב במקום שמו: מכוחא. כמין תורן של פשינה. הכא נמי איכא למימר דכתב אבוה סימן. ומשני לא חצ״ף אינש כו׳: מר זוטרא אמר למה לך לשנויי כל הני. דשינויי דחיקי הוי אלא האי דקאמר ר׳ ירמיה בר אבא אחורני הכתב כנגד הכתב מבחוץ הכי קאמר. כל מקושר שאין עדיו [כלין] בשיטה אחת פסול. כגון ששלשתן התחילו לחתום בג׳ שיטות זה על גב זה והתחילו חתימתן כנגד שיטה אחרונה ותתמו ממטה למעלה וסיימו תתימתן בשיטה ו׳ אחרונה של עדות הוי גייז לכולהו וליכא למיתש משום ויוף: כל המחקין כולם. העשורין בשטר שלא במקום שריר וקיים: צריך לכתוב. בסוף השטר: ודין קיומיהון. דכתב כך וזה מחק פלוני שבמקום פלוני שריר וקיים כדי שלא יאמר שוב נכתב ונמחק וזייף: וצריך שיחזור מעניני של שטר. של מעלה בשיטה אחרונה:

ו) נרלה דל״ל וסיימו תתימתן בשיטה אחרונה ולא נייז לשיטה אחרונה הוי נייז למלהו וכו׳.

מסורת הש״ס

ו) גיטין דף לו. ודף פז:. ב) נ״ל רבה. ג) [עיי רש״ל]. ד) [דף קכב.]. ה) סייע לפ״ל.

הגהות הב״ח

(א) רש״ם ד״ה מר זוטרא וכו׳ מקושר ועדיו מתומים: (ב) תוס׳ ד״ה (כנ״א) ומתכסר ויהיה הלוה שבור שלא ישמו ויהיו עדים. כ״כ ותימה א״כ מאי קא משמע מלמדנא דיעקיע דהא חתימה לאי דיעקב היא ול״ל דקא משמע לכיון דמפורסם דלאו דיעקב הוא הוי לא מיישבן אחי לכה: (ג) באר״ד אי לא דיעקב הוא לא מיישבן ולכלקורות ומלוה בטעונות ויוף בלא שום שכתב יוליא מתנו נחזור למשנת מל״ל ותיכות אחי שפיר נמחק: (ד) באר״ד בס׳ המגרש מי גיטין שכתבן זה בלד זה אם שהעדים הראשונים נקראים וכו׳ דתנן בן חים פלוני וכו׳ דפשיטא ליה דקמא כשר וכו׳ כמו מבן יעקב על ותימה הא אינו כשר כראובן בריאדא ועוד לאחר שמיכן: (ה) באר״ד בן גרילא ורש״י פירש דבראובן בן כשר: (ו) באר״ד ועוד פירכא קמא לא אתי שפיר דיש לפרש התם הכי מעיקרא: (ז) באר״ד כדתנן אם שהעדים נקראים עמו כשר ועם הראשון נקרא ראובן בן עד בראובן קאי אבן יעקב דאבן יעקב עד בראובן קאי אבן עד בראובן קאי אבן יעקב דכתבת לא מתם ראובן בן יעקב עד דכתבת לא מתם ראובן בן יעקב עד דכתבת לא מתם ראובן בן יעקב עד